



## Змия просителка.

(Легенда).

Живѣлъ нѣкога силенъ царь на име Карлъ, който се много грижилъ за народа си и всѣкакъ му помагалъ. Богати и бѣдни, всички могли да се явятъ при него и молятъ за помощъ или съвѣтъ. И ако нѣкой ималъ право, или пъкъ билъ обиденъ отъ другъ — царьтъ веднага му помагалъ.

До входнитѣ врата на двореца му билъ окаченъ звънецъ, отъ който висѣла връвчица до земята. И всѣки просителъ, който искалъ да се яви при царя, трѣбвало да позвъни звънеца и царьтъ веднага прашалъ слугата си да види кой звъни и какво моли.

Веднажъ царьтъ чулъ звънѣтъ на звънеца и пратилъ слугата си да види кой звъни.

Слугата веднага се върналъ.

— Никой нѣма, господарю, — казалъ той, — може би отъ силния вѣтъръ да се е разклатилъ звънеца и позвънилъ.

Минало малко врѣме и звънецътъ отново позвънилъ. И пакъ погледналиятъ прѣзъ прозореца слуга не видѣлъ нищо и пакъ доложилъ за това на царя.

Но когато трети пжть се позвънило, царьтъ самъ излѣзълъ на балкона и видѣлъ една голѣма змия, хванала съ зжби връвчицата и я дърпа.

Щомъ видѣла царя, тя навела прѣдъ него глава, обърнала се и пропъзѣла надолу по стълбитѣ къмъ гжсталака на градината. Очуденъ царьтъ тръгналъ слѣдъ нея, а тя го завела въ най-гжстото мѣсто и се спрѣла до гнѣздото си.

Тукъ царьтъ видѣлъ, че въ гнѣздото на змията, върху яйцата ѳ, лежала голѣма, грозна жаба и ядно свѣткала очи . . .